

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra En Overkomplet

Citation: Drachmann, Holger: "En Overkomplet", i Drachmann, Holger: *En Overkomplet*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 36. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann13val-shoot-idm140427079847536/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: En Overkomplet

at hjælpe paa min Forvirring, begyndte hun at udsørge mig, om Forbindingen havde siddet fast, om det gjorde meget ondt endnu, og endelig, om Adolf havde hilst pænt paa min Familie.

Jeg besvarede Ait. saa godt jeg formaadede, og meddelte, hvad det sidste Punkt angik, at mine Søstre for Tiden var i Besøg hos Slægtninge i Helsingør, og at der slet ingen havde været hjemme, da Adolf kom.

Heller ikke Deres Moder?

Jeg har ingen.

Er det længe siden hun døde? – Dette Spørgsmaal blev gjort med en dæmpet, blød Stemme, som om hun frygtede for muligvis at berøre et altfor friskt Tab.

Jeg fortalte hende, at det var en fire, fem Aar siden, og at vi nu havde en Fru Schneider i Huset, som hverken mine Søstre eller jeg kunde lide, som talte Tysk, og som havde forlorne Krøller.

Hun morede sig saa øiensynligt over mine Svar, at jeg kun blev yderligere forvirret, og næppe vidste, hvilken Stol jeg skulde sætte mig paa, da vi var kommen ind i Havestuen.

Men saa sæt Dem dog. Kom her, ved Siden af mig!

Hun strakte sig i en Gyngestol og trak med Spidsen af sin lakerte Sko en lille Taburet til sig, hvor jeg satte mig overskrævs paa med Knæerne krummede ved hver Side ligesom en ubehjælpssom Rytter paa sin Hest. Min Hat beholdt jeg stadig i Hænderne og saae ufravendt paa hende.

Gør Dem det saa bekvemt som De vil! sagde hun smilende, og viste en Række brede, hvide Tænder.

Saa vil jeg sætte mig paa Gulvet, med Deres Tilladelse!

Jeg var halvt fortvivlet over min Keitethed og over ikke at kunne faa rigtig fat paa mig selv overfor hende. Det var noget ganske Andet, end naar jeg var sammen med Kusinerne. Jeg blev næsten dementeret af Forbitrelse over min Forlegenhed.

Hun lo ganske høit, og skød en Skammel hen til mig.

Saa sæt Dem da her ved mine Fødder, og vær en opmærksom Page. Hvor gammel er De?

Jeg fylder i Dag sytten Aar!

Nei virkelig. Jeg gratulerer. Saa er De jo egenlig en voxen Kavalier, som man ikke saadan uden videre tør lægge for sine Fødder. Adolf er et helt Aar yngre end De!